اگر برده خیرخواه آقایش باشد و عبادت الله متعال را به نیکی انجام دهد، پاداشِ او دو برابر است.

از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ العَبْدَ إِذَا نَصَحَ لِسَيِّدِهِ، وَأَحْسَنَ عِبَادَةَ اللهِ، فَلَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ»: «اگر برده خیرخواه آقایش باشد - و درس انجام وظیفه کند - و عبادت الله متعال را به نیکی انجام دهد، پاداشِ او دو برابر است». و از ابوموسی اشعری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «المَمْلُوكُ الَّذِي يُحْسِنُ عِبَادَةَ رَبِّهِ، وَيُؤَدِّي إِلَى سَيِّدِهِ الَّذِي لَهُ عَلَيْهِ مِنَ الحَقِّ، وَالنَّصِيحَةِ، وَالطَّاعَةِ، لَهُ أَجْرَانِ»: «برده ای که عبادت پروردگارش را به نیکی انجام می دهد و حقی را ادا کند که آقایش بر گردن او دارد و خیرخواه او بوده و از او اطاعت کند، دو پاداش دارد».

[صحیح است] [هر دو روایت متفق علیه است]

چون برده وظایفی را انجام دهد که آقایش او را موظف به انجام آنها کرده و در نیکی از او اطاعت کند و خیرخواه او باشد و خدمتش را بکند و از طرفی حق الله را رعایت نموده و آنچه الله متعال بر وی فرض کرده انجام دهد و از آنچه نهی کرده، دوری نماید، روز قیامت اجر و پاداش او دو برابر خواهد بود. چون مکلف به دو امر می باشد: 1- حق آقایش؛ چون این حق را ادا کند یک اجر دارد. 2- و اطاعت از الله متعال که نیز یک اجر دارد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3607